

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto - \$6.00
Za pol leta - \$3.00
Za New York celo leto - \$7.00
Za inozemstvo celo leto - \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CORTLANDT 2876

Entered as Second Class Matter, September 21, 1903, at the PostOffice at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

NEW YORK, SATURDAY, JANUARY 7, 1928. — SOBOTA, 7. JANUARJA 1928.

TELEFON: CORTLANDT 2876

VOLUME XXXVI. — LETNIK XXXVI.

Nenadna izprenembra v Nicaragvi.

POSLANIK 'DOBRE VOLJE' LINDBERGH V MANAGVI

V privatni vojni v Nicaragvi je nastal odmor, je rekel polkovnik Gulick. — Lindbergh je polegal varno v Nicaragvo. — 35,000 oseb ga je pozdravilo.

MANAGUA, Nicaragua, 6. januarja. — Znacilne poteze prejšnjega preinogarja in sedanjega vstaškega generala Sandina, katerega označujejo tukaj nastanjeni Amerikanci kot "radikalnega entuziasta", stopajo vedno bolj določno na dan.

Iz province Nueva Segovia je napravil separatno republiko, dal tiskati denar v imenu nove republike ter uvedel kot vojno odredbo na ozemlju nove republike prohibicijo, popolnoma v vojnem slogu sovjetrov. Na prodajo opojnih piščak je določena smrtna kazena.

Sandino ni vprizoril nobenega protipanada, da dobi nazaj svoj prejšnji glavni stan Quilali. Polkovnik Gulick, ki je začasen ameriški vrhovni veljnik, je dal izraza mnenju, da je izostal protina pad radi težkih izgub, katere so imeli vstaši pretekli petek in v nedeljo. Glasi se, da razpolagajo vstasi s tisoč strojnimi puškami ter 30,000 rundami municije. Sandino je baje vzel iz Santa Clara rudnika velike množine dinamita ter uri svoje ljudi v metnju bomb, v katerem poslu so baje zelo spretni.

MANAGUA, Nicaragua, 6. januarja. — Nicaragua je videla včeraj junaka kot si ga ni nikdar predstavljal niti v sanjah.

Ko je prišla tekmo lanske spomladni v Nicaragvo novica, de je preletel Lindbergh Atlantik, so si ga predstavljal romantični španski Amerikanci kot "bravada", ki leti preko oceana v slavo ali smrt. — Ko pa so čuli o njem več, je postal neke vrste človek in pol in nekak polbog.

Tak polbog se jim je zdel tudi včeraj, ko je pris stal na letalnem polju. Ko pa so ga videli od bližu, so spoznali, da si prav nič ne prizadva, da bi izgledal kot kak človek in pol. Zmagalec se je toliko razlikoval od bahaških južnih mož kot je le mogoče, a ljudje so ga razumeli naenkrat ter ga vzljubili.

— On je fin, — je vzkliknil dostojanstveni predsednik Diaz, potem ko se je sestal z avijatikom v predsedniški palači.

— Ponižen, prav kot so govorili, — je pripomnil župan Jose Maria Zelaya, ki je pozdravil polkovnika v imenu občine.

— Mesto je vaše, — je dostavil župan Zelaya.

— Senor Lindbergh, ali ste res preleteli Antlantik, — je vprašal neki žurnalista iz Nicaragve, boreč se z očividno nevero, da bi mogel tak pri prost človek izvršiti tak čin.

Polkovnik Lindbergh se je smejal z drugimi vred.

Plantažniki so kričali od veselja, ko je polkovnik Lindbergh v svojem prvem javnem govoru z balkona narodne palače izrekel širinajst besed zahvale na krasno sestavljeni pozdravnji govor prejšnjega ministra Urtecha, ki ga je sprejel v imenu naroda.

To je bila brez dvoma največja proslava v zgodovini Managve in Managva je obstajala še predno so pristali Pilgrimi v Plymouthu.

Vse prebivalstvo glavnega mesta, broječe 35,000 duš, je videlo polkovnika Lindbergha in ko se je vozil po okrašenih ulicah, so mu metale seniorite poljube ter ga obispavale z rožami in lilijsami. Moški so trgali papirnate zastave na koščke ter omotali mimovožečega se letalca. Neki navdušeni goštilničar je polil prašno cesto pred svojo gostilno s sampanjcem.

15,000 ljudi se je zbralo na mornariškem letalnem polju, dve milji iztočno od mesta že davno predno so zagledali v zraku letalca. Vlaki so priveli velikanske množice nazdravljaljajočih otrok.

GRAY IN MRS. SNYDER STA IZGUBILA VSE UPANJE

Governer Smith je namignil, da bo zanikal prošnje Synderjevih morilcev. — Zavrnjen je bil argument, da se je nahajal morilni par v "mračnem ozračju" blaznosti. — Obramba ima le malo upanja.

ALBANY, N. J., 6. januarja. — Stirje odvetniški so predložili včeraj svoj zadnji priziv governerju Smithu za Mrs. Ruth Snyder in Henry Judd Graya. Vsa znamenja kažejo, da so bile vse prošnje za man.

Governer ni dal nobenega znaka, kaj bo objavil svojo odločitev. Danes se bo mudil v New Yorku.

Eno uro in pol so govorili v ekskluzivni sobi, polni zakonodajalcev, državnih uradnikov in državnih miličarjev v civilni obleki, zgovorniki na smrt obsojenega para ter prosili governerja, ki je poslušal mirno, breztrastno ter včasih nervozno suškal svoja očala v rokah.

Naslikali so Mrs. Snyder, ki je v družbi Graya umorila svojega moža, Alberta Snyderja v Queens Village tekom preteklega marca kot "čudevit mater ter ljubečo ženo". Opisali so Graya kot nedeljsko šolskega učitelja, prijaznega in simpatičnega.

Nato pa so pripisovali brezprimerni zločin "muglenemu ozračju blaznosti" — simptomom epilepsije v slučaju Mrs. Snyder.

Senator Caleb Baumes, predsednik državne kriminalne komisije, je sedel poleg governerja. Skoro zakrita od množice je sedela Mrs. Margaret Gray, mati jetnika, s svojo hčerkko, nedaleč od Mrs. Josephine Brown, matere Mrs. Snyder. Mrs. Gray jo tiko jokala.

— Ali je bila uveljavljena v obrambi Graya kaka stvar glede njegove blaznosti? — je vprašal naenkrat governer.

William Millard, eden z govornikov Graya, je rekel nato, da se ni zgordil oničesar sličnega.

— Povedati vam hočem, — je rekel nato governer Smith, — da je vedno nekaj nemormalnosti v osebi, ki izvrši kak zločin.

Obrambni odvetniki in sorodniki so bili skoraj brez vsakega upanja po javnem zaslisanju. Med njimi je zavladala še večja potrost, ko je prišlo pozneje sporočilo, da je zanikal governer prošnjo Charlesa Dorana, morilca iz Albanyja, ki je bil, kot Mrs. Snyder in Gray, spoznan krivim v skupnem procesu z nekim drugim.

Demnevalo se je, da ima on več prilike, da reši svoje življenje, ker nista dva sodnika soglašala z večino. Doran je bil usmrčen v Sing Singu včeraj ponoči.

Italija prodaja Japonski ladje.

RIM, Italija, 6. januarja. — Prodaja italijanskih parnikov "Dante" in "Verdi" družbe japonskih navigacijskih družbi za ceno 360,000 angleških futov je bila začasno odgovrena, ker je treba za tako prodajo dovoljenja ministra, to se pravi Mussolini.

Ko je prišla novica, da je Lindbergh odletel iz Teucigalpe malo pred dvanajsto uro, se je ta novica hitro razširila po mestu in vse je pričelo vreti proti letalnemu polju.

MREŽA KROG HICKMANA SE ZOŽUJE

Hickman je bil obtožen umora lekarja ter se je proglašil nekrivim radi blaznosti. — Obtožba vključuje tudi njegovega tovariša Huntta.

LOS ANGELES, Cal., 6. jan. — Nadaljnja obtožba proti Williamu E. Hickmanu je bila dvignjena, in izjava nekrivde radi blaznosti je takoj sledila v njegovo obrambo, prav tako kot v njegovem boju proti smrtni obsodi v slučaju Marian Parker.

Okraina velika porota je dvignila obdolžitev, ki navaja Hickmana in njegovega tovariša, Welby Huntta, starega šestnajst let, kot odgovorna za smrt C. Ivy Thomsa, lekarinja iz Rose Hill na Božični večer leta 1926.

Medtem so sočakali na objavo velike porote, je preživel Hickman v celici, mrmrajoč in mrzlično čitajoč Biblio, kot so izjavili njegovi ječarji. Včeraj je povedal veliki poroti, kako je bil ubit lekarji Thoms, a njegov tovariš Hunt, je vztrajal pri svojih ustavnih pravicah ter ni hotel ničesar izpovedati. Hunt se istotako nahaja v ječju.

Thoms je bil ubit, ko sta Hickman in Hunt streličala na nekega policista, ki je presenetil oboje mladiča, ko sta ropala lekarino. Uradnik je otvoril ogenj in ena sta vrnila strele.

Jerome Walsh, zagovornik Hickmana, je obiskal slednjega v njegovi celici ter se nato pripravil, da odpotuje na iztok, da zbere dokaze v podporo trditve, da je njen klijent blazen.

Poljska vlada zanikuje tihotapstvo z orožjem.

VARŠAVA, Poljska, 6. jan. — Poljska vlada je včeraj zavrnila poskus madžarske vlade, da predstavi italijansko-madžarsko tihotapstvo orožja kot navadno konfiscacijo naročenega orožja za Poljsko preko Madžarske. Režim Piłsudskega je izjavil, da geji sicer najbolj prijateljska čestva, napram Madžarski, da pa bodo takopravičevalni manevri vlade skiali obstoječe prijateljske odnose med obema deželama.

Agitirajte za "Glas Naroda", največji slovenski črnjak v Ameriki.

LONDON, Anglija, 6. januarja. — Arheolog Maoir je napovedal za bodočnost človeško pleme brez zob ter je utemeljil svojo napoved na naslednji način: — V kamenitih dobi je bil zobolob nekaj povsem nepoznanega. Pojavil se je šele kot proizvod degeneracije tokom rimskih časov. Človek brez zob se nam zdi nekaj posebnega, kot naprimjer kljun ptiča z zobmi, čeprav je znan, da so nekoč obstajali taki ptiči.

Pocestni boji v Argentini.

MENDOZA, Argentina, 6. jan.

V Departmantu Alvarez je prišlo neko revolucionarno fakelijo. Pri spopadu so bile ubite tri osebe.

Nakazila po izjavljenem pismu izvršujemo v načrtnem času ter računamo na stroške \$1.—

POLOŽAJ NA KITAJSKEM

V Hankovu neprestano nadaljujejo z usmrčenji. — Komunističen protiudarec v Hupeh provinci. — Usmrčenja v Honanu. — Divjanje razbojnnikov.

HANKOV, Kitajska, 6. januarja. — Poročila beguncev iz različnih pokrajin Hupeh provincejavljajo o rdečem teroru, ki ga označajo časnikarska poročila kot "rop in morene v masah".

Medtem pa se vrše protikomunistične morije v treh različnih Vuhan mestih: V Hankovu, Vučanju in Haiangu in sicer na povsem neoviran način. Noben dan ne premine brez usmrčenj. Ker koncentrirajo občinske oblasti vso svojo eneržijo na izsleditev in merjenje komunistov, se poslužujejo rečni pirati ter ugodne prilike, da plenijo in more. Najbrž v namenu, da pomiri komunistični Hupeh je naložilo nacionalistično finančno ministrstvo v Nankingu na cigarete v provinči petdesetodstotni ad valorem da več.

KANTON, Kitajska, 6. jan. — Otoka Honan, nasproti Kantonu, prihaja poročilo o usmrčenju nekega Rusa, po imenu Pfaf. Pfaf je bil ujet in zaprte nekaj neke protikomunistične racije dne 27. decembra. V njegovi posesti so našle baje oblasti kompromitirajoči dokumente, ki so ga spravljali v zveze z uporom dne 1. decembra.

General Ličajsun, ki je pregнал generala Lufuklana iz Kantona v Honan, je dospel včeraj iz Hongkonga. Njegovo stališče napram generalu Kaj-Šeku in ostalim Nankinčanom, je obotavljajoče in dvoumno.

Kraljevske osebe so že pogosto posečale bolj ponižne športne v St. Moritzu, a ko se je prikazal kralj Albert na vrhu manjšega drsaljca, se je glasilo, da je bilo to prvikrat, da je kak monarh preizkušil te vrste šport.

Pelkovnik Wright, neki Anglež, je bil vodil sani, kralj Albert in neki drugi sta bila potnika, dočim je sedel zadaj kot zavirač Earl of Northesk.

Vse je šlo dobro dvakrat, a pri tretji vožnji so se sani na nekem vogalu preobrnile v oblaku ledu in snega.

SANGHAJ, Kitapska, 6. jan. — Zavirač je odletel dvajset čevrovcev o naronskih krščanskih ljev daleč v kup snega ter si zvisezadovanjih v notranjosti dežele nihrbet. Kralj mu je že hotel se razblinile v nič. Krščanska sledila, klub naporom, da se obvera bo ostala ohranjena kitajskega narodu. 2500 krščanskih misjonarjev se je vrnilo na svoja stara mesta. Seminarji za izobraževanje so dali kitajski vladni potezje kontrole pravice. Pet seminarjev pa bo, ostalo še na dalje zaprtih.

Težke izgube angleških strokovnih unij.

LONDON, Anglija, 6. januarja. — Dopolnjuje "Daily Herald" je Oficijelno poročilo registrarja Chamberlaina, da smatra Friendly Societies za leto 1927 je svoj razvoj z Litvinom za pre-spravilo na dan okoliščine, da so zgozen, ker še ni nobena od teh angleških strokovnih organizacij, ki sledi, kljub nujnemu sodelovanju, a njegov deželnički sodelnik, Mr. De la Vigne, je spoznal, da ni časa za ceremonijo. Kralj je tudi zgrabil kralja za zadnjo plat misjonarjev so dali kitajski vladni potezje kontrole pravice. Pet seminarjev pa bo, ostalo še na letu.

Seznam.

To je seznam, ki pokaže, koliko ameriškega ali kanadskega denarja nam je treba poslati, da poskrbimo v starci domovini izplačilo označenega zneska, bodisi v dinarjih ali lirah. Podatki so veljavni do preklecia, ki se po potrebi objavi na tem mestu.

Ne dvomimo, da Vam bo ta ponudba ugajala, posebno še, ako boste vpošteli našo zanesljivo ter točno postrežbo.

Dinarji	Lire
Din. 1,000	\$ 18.40
Din. 2,500	\$ 45.75
Din. 5,000	\$ 91.00
Din. 10,000	\$181.00
Din. 11,110	\$200.00
Lir. 100	\$ 5.90
Lir. 200	\$11.50
Lir. 300	\$16.95
Lir. 500	\$27.75
Lir. 1000	\$54.50

POSEBNI PODATKI
Pristojbina za izplačila ameriških dolarjev v Jugoslaviji in Italiji znači, kar so: za \$25, ali manj

GLAS NARODA
(SLOVENE DAILY)Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Franz Salter, president. Louis Benedik, treasurer.

Place of business of the corporation and addresses of above officers.
62 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y."GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York sa celo leto \$7.00
in Kanado	\$6.00
Za pol leta	\$3.00
Za inozemstvo sa celo leto \$7.00	
Za četrt leta	\$1.80
Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenčni nedelj in praznikov. Dopsi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli pošiljati po Money Order. Pri spremembri kraja naročni kov, prosimo, da se nam tudi prejšnjo bivališčo naznani, da hitrejš najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

TEKSTILNA INDUSTRIJA

Iz držav Nove Anglije, posebno pa iz Massachusetts, prihajajo vznemirljiva poročila. Pletilnice odpuščajo včino več delavev; tisti, ki so ostali, pa delajo komaj po par dni na teden.

Nikjer ne znaša prodejca več kot štirideset percentov, poniekod še manj.

V Massachusetts pa je izdelovanje bombažnih izdelkov znatno zmanjšalo. Niti ena tovarna ne proizvede četrti del tega, kar je proizvajala pred leti.

Tovarnarji se izgovarjajo. Najljubši izgovor jim je:

— Ne moremo drugače; ni naročil.

Ljudem zatrjujejo, da bo kmalu po Novem letu boljše, obenem pa tudi namigujejo, da bo treba plače nekako znižati.

Res je, da ni toliko naročil kot jih je bilo prej. Res je pa tudi, da so uvedle tekstilne družbe dvojni sistem, to se pravi, da so večji del svojih tovarn preselile iz Nove Anglije v južne države, kjer se vrti vedno več vreten.

Na Jugu je predukeija dosti cenejša, ker so črni in beli delavevi še bolj ponižni in bolj potrebni kot so sužnji na Vzhodu Združenih držav.

Na Jugu pravijo delavev, da si lahko služijo svetj kruh, če so zadovoljni s sedanjimi plačami. Na Vzhodu, v novoangleških državah jim pa prete, da bodo vso industrijo preselili na Jug, češ, da je tam delo dosti cenejše in da je mogoče uspešno konkurirati z Evropo.

Na ta način izigravajo delavev proti delavevu in se smejejo v pest.

Najlepši dokaz tega lopovstva je Pepperell Manufacturing Company v Biddeford, Maine, ki je obratovala kakih 200,000 vreten. Decembra meseca je vzlila svojim delavkam deset procentno znižanje. V zameno jim je pa obljubila stalno zaposlenje.

Pred par dnevi je pa uprava odpustila delavev in zaprla tovarno. Obetajo, da bo zopet otvorjena mesec februarja ali Bog ve kdaj.

Pri tem pa dela družba sijajne dobičke.

V zadnjih dvanajstih letih so dobili delničarji vedno po dvanajst procentov dividend.

V zadnjem poslovnem letu, ki se je končalo dne 30. junija 1927, so bili profiti dvakrat večji kot leto poprej, vseč česar se obeta delničarjem za tekoče poslovno leto najmanj petnajstprocentna dividenda.

ALI NI TO CUDNO?

Ko govore Italijani o vojni, ponavadi ne omenjajo Kobarida, kjer so si do krvi in kosti izbrusili podplate.

Omenjajo pa na usta svojo sijajno zmago — Vittorio Veneto, češ, da so tedaj uničili avstrijsko armado.

Austrijsko armado na laški fronti je tvorilo povprečno vedno od sedemdeset do osemeset procentov Jugoslovjanov. Ko so prodirali Lahi v svojo domovino proti Talijanom in Pijavi, so imeli skoro izključno le Slovence in Hrvate za seboj.

Potem pa naenkrat tista slavno zmaga Vittorio Veneto!

Obletnico te zmage praznujejo Italijani vsako leto dne 4. novembra.

Premirje med Italijani in njihovimi slovanskimi židovlenci je bilo pa sklenjeno en dan prej — namreč dne 3. novembra.

Bojaki, spominjajte se nesrečnih slepcev ter darujte na Slovenski Dom v Ljubljani!

Novice iz Slovenije.

Dr. Janko Babnik umrl.

21. decembra ob 8. zjutraj je umrl predsednik višjega deželnega sodišča v Ljubljani dr. Janko Babnik na posledicah mrtvouda, ki ga je zadel pred meseci.

Poskus samomora Slovence v Zagrebu.

24-letni elektrotehnik Ignac Horvat iz Celja je bil dalj časa uslužben v Crikvenici, kjer pa so ga pred 4 meseци odslovili. Od tega časa dalje je neprestano iskal nameščenja, vendar brezuspešno. Ves obupan je te dni odšel v Zagreb pri Zagrebu in si iz samokresa pognal kroglo v glavo. Po naključju pa so ga našli pasanti in ga dali prepeljati v bolnico. Ker si Horvat ni rani možganov, je upati, da bo okreval.

Grozovita smrt pri spravljanju hlodov.

21. decembra popoldne se je v gozdu nedaleč od Spodnje Besnice pri Kranju smrtno ponesrečil posestnikov sin Mirko Udr. Pri spravljanju hlodov iz visčega gozdnega kompleksa se je spadnil in padel na tla.

Velik hlod, ki je prav takrat valil v dolino, mu je zmečkal glavo na drobne kosce, da je bležal na mestu mrtvev.

Kakor pripoveduje Udrjev hlapec, ki je bil priča stražnega pribora, se je nesreča pripetila tako: Oba, 27-letni posestnikov sin Mirko Udr iz Spodnje Besnice in hlapce sta pripravljala v pol ure oddaljenem gozdu hlide za odvajanje. Na visčem svetu je hotel Udr zložiti hlide na en kraj. Zato je valil hlide proti sebi in uravnaval njihovo lego s cepinom. Tako je medtem pritisnil hlod, ki je bil preeje večji od prejšnjih, z večjo silo ob njegova opora, da se je moral Udr umakniti, hoteč se izogniti nevarnosti. Pri odskoku pa mu je spodrsnilo, da je padel na tla in obležal z glavo pred nekim delom. V tem hipu se je valčil hlod.

PARALIZA IN MALARIA

Dunajski profesor Wagner-Jauregg je med letošnjimi Noblevimi nagradami. Sprejel je nagrado za uspešno metodo, s katero zdravi paralitische bolnike. Ko so mu te dni v Stockholm na svečan način izročili najvišje priznanje človeškemu delu, je imel predavanje, v katerem je svojo metodo podrobno objasnil.

Že leta 1887, pravi prof. Wagner-Jauregg, sem predlagal, naj bi zdravili progresivno paralizo z umetno povzročitvijo kakšne druge kužne bolezni v bolniku. Že davno prej so bili namreč opazili, da je drugače neozdravljivo luetično zlo popolnoma minilo, če se mu je pridružila infekcijska bolezen z močnimi pojavi mrzlice ali pa če je bolnik dolgo bolehal na kakšni gnojovični rani.

Lani 1919 je začel predavatelj cepti paralitische z bacili malarije. Ta procedura se mu je zategadel z delu na boj pripravila, ker se uporabio kinina lahko vsak hip prekine.

Prve čase se je dogajalo, da so mnogi bolniki med napadi močvirne mrzlice umrli. Organizem, v zlasti sreči teh paralitrov je bilo namreč tako oslabljeno, da ni preneslo visokih mrzličnih temperatur. Sčasoma se je pa nova metoda takoj izpolnila, da skoraj ni več slučaja, ko bi ji bolnik podlegel. Pač pa se dogaja to, da ozdravijo dostikrat in po daljšem času celo takšni nesrečni, ki jim malarici napadi za časa ozdravljenja na video niso pomagali in ki so jih bili spravili kot neozdravljive v norščine.

Na koncu je prof. Wagner-Jauregg navedel nekatere vzroke, ki vplivajo pri unetem vcepljenju malarije na ozdravljenje paralitichnih bolnikov. Glavni vzrok je milostitev in da bo izvedena smrtilna visoka telesna temperatura, ki jo izrove malarična mrzlica.

Poleg tega se od, da vpliva malarija še posebej proti razvojnemu procesu progresivne paralize v molganah.

nagnil v smeri proti na teh ležemenu Udirju in pritisnil z vso silo in težo Udirjevo glavo ob deblo. Vse to se je zgodilo bliskovito hi tro. Učinek je bil strašen.

Silovit udarec je Udirjevo glavo zmečkal na drobne kose. Smrt je bila trenutna.

Aretacija dveh vložilcev.

Teden sta bila retrirana Anton Kralj iz Plemberka pri Stopičah in ečan Jože Brajdž ml., ker sta vlamila 12. junija v vinski hram posnetnika Ivana Kulovec iz Podgrada ter mu odnesla 50 litrov domačih slirovke, nad 200 litrov vina ter raznih drugih stvari v vrednosti 4000 Din. Oba so izročili v zapore okrožnega sodišča.

Ignana vlačuga.

Za dobo 5 let je bila izgnana iz ljubljanskega policieskega oklošča znana vlačugarica in taticia 23-letne Deroteja Rakovec, ki se izdaja tu pa tam tudi z imenom Rokavec, doma iz Dobernič pri Novem mestu.

Smrtna kosa.

V Ljubljani je umrla Zlatica Lebarjeva, hčerka dr. Joška Lebarjeja. — V Makalah pri Poljčanah je umrl po dolgi in mučni bolezni, v starosti 61 let, veleposestnik Jurij Orovies.

— V Ljutomeru je umrl po daljši bolezni v visoki starosti 78 let solski ravnatelj v pokoju Janez Ev. Robič.

— V Ljubljani je preminal trgovec z usnjem in čevljem Franjo Perko v najlepši moški dobi. Star je bil še 47 let.

— V državnih bolnicah je umrl dajek II. razreda drž. realke Anton Barič.

Dva sta se poslovila od Graya ter umrla nato v električnem stolu. Doran in Mason sta bila usmrčena radi umorov v Albany in Buffalo.

Dva sta se poslovila od Graya ter umrla nato v električnem stolu.

Doran in Mason sta bila usmrčena radi umorov v Albany in Buffalo.

PODOBA, KI JOČE

PODOBA, KI

KRATKA DNEVNA ZGODBA

GLAS IZ NOĆI

V uredništvu jutranjega dnevnika "Bodočnost" je bilo ekrog potnoci vrlo živalno. Nadejali so se prenenetljivih poročil. Mednečen položaj je bil izredno napet, a tudi notranja politika je obeta dalekošeno vladno krizo. Glavni urednik je nemirno begal iz sobe v sobo, v celicah so zvonili telefoni, peresa so škrpala ne še za črno kavo ni bilo časa. Vse je bilo nervozno; dejal bi, da so celo pisanini stroji klepali nočjo nekan drugače kot druge noči, tudi stave je prijelo in svinec v linotipih je tekeli hitreje in lažje. Šlo je za velike novice. Mesto je med tem počitno spalo: ljudje so bili še v sanjah prepričani, da jim bo "Bodočnost" povedala k jutranji kavi vse, kar je nevoga.

Član nočne redakcije Lazznik je imel službo v glavnem telefonski celici. Bil je docela neznanec ljudi: čitatelji ne bi zjutraj verjeli, kako važne in razburljive vesti so bile skozi njegovo ruto in prste mirno in brezčutno kakor viski frekvenčni tok skozi telo.

Kadar je stopil iz telefonske celice v sobo k pisalnemu stroju, nini nikdar čital na obrazu, da se je kakršenkoli položaj za last premaknil. Četudi bi v eni sami nič predpadele cele države ali bi potresi porušili polovico zemeljske krogle, bi bil Lazznik prav tako mirne sečel z pisalnimi stroji, kakor če mu je oditičkati vest, da je ministrski predsednik naletel nahod. Tovariši so mislili, da je njegova redakcija v neverjetna ravnodušnost znak inferioriteti. Avtomat — so ga zvali na tihem, ...

V resnici pa je bil Lazznik, kakor vsi tisti ljudje, globoko pogreñjeni vase. V njem samem se je odigravalo zapleteno duševno življenje. Tu so se celo dogodili, na katerih ni bil osebno zainteresiran, merili in pretehtavali po svoji občecloveški vrednosti in eni. Tudi poslednjene dni, ko je sprejemal na telefonu toli važne vesti, je bil v notranosti na moč vzemirjen in razvojen; celo tovariši so opazili, da avtomat postaja neroven. Hudomužni so sklepal, da utegne biti položaj vendar zelo rosen.

Lazznik se je zaprl v celico in je nervozno strmel v zvonec. Položaj je bil — ne za uredništvo, za "Bodočnost", marče zanj za njegovo bodočnost — dokaj zamotočen. Njegov osemletni edinec je bil nevarno bolan. Že nekaj dne je ležal v visoki vročini in zdravnik je go-

voril le po ovinkih o zdravljenju, prepičan, da je Lazznik dobré učil njegove pitijске besede. Na videz ravnodušni oče je bil z vsem sreem, s vsemi živi, z vso panactjo udeležen na groznom procesu, ki je odigraval za stiri mesecev njegove stanovanja, dobre pojme od uredništva. Že tri dni je trajala ta kriza in dobre tri dni so tudi prihajale skozi njega razburljive vesti o dalekošenih dogodkih. Ni spal ponoči in komaj malo po dnevu. Žena je venomer jokala in obupavala, v redakciji pa so neprestano zvonili telefoni, in v slušalo so se oglasile važne vesti. Vsaka beseda je utegnila biti pomembna; glavni urednik je zahteval natančen, zelo natančen, zelo atančen stenogram.

Zaprt v belo, zatočilo celico, utrujen in naveličan, je čutil, da mu sega k sreču grozna roka, ki je močnejša od njega in ki ji je vse i grčka. Čutil je ujeno tipanje, njen ledaj močnejši pritisk; že je bila pri sreču, že v močganju; oči so se izbuljile, ušeza napela, namah ga je postal strah v ozki celici, lovil je sapo in se izkasileval. Zasebno ga je, ko je pogledal zvonec in vendar se mu je zdelo, da je prisiljen gledati vanj, ker se ga utegne dotakniti numljivo usoda in mu zazvoniti iz noči.

V uredništvu ni nikdaje vedel o bolezni v Lazznikovi rodini. Komo je mar, če nekje izven mesta, v na pol razsvetljeni sobi umira neki deček! Po telefonu prihajajo vaznejše vesti; gre morda za vožno, za usodo milijonov ljudi. V teh napetih trenutkih je Lazznik histeričen, soperič in dušec se od nestrunosti, čakal slučajnosti, — telefonske vesti iz hiše, v kateri je bival. Zdeto se mu je, da ne bore biti oben prevrat v vnanjem svetu, nenevladna kriza toljaj pomenuje zanj ko tista slučajnost, tisti ženin glas, ki bo zaklical po telefonu kakor iz neskončnega onosiranja. Ni vedel, kedaj bo zavrci zvonec njemu, njemu samemu, nikonur drugemu izmed desetstecov, ki sprejeajo skozi njega vesti o širokem svetu, o usodi milijonov ljudi, o oceanškem valovaju nezname človeške množice.

Cin... cin... Skočil je pokonen, kakor da bi bil sposredno zvezan z električnim tokom, ki je udaril v zvonec. "Halo... halo..." je zavril v telefon in ni vedel, kaj je bilo tisti trenutek močnejše: utrip njegovega bodočnosti — dokaj zamotočen. Njegov osemletni edinec je bil nevarno bolan. Že nekaj dne je ležal v visoki vročini in zdravnik je go-

voril le po ovinkih o zdravljenju, prepičan, da je Lazznik dobré učil njegove pitijске besede. Na videz ravnodušni oče je bil z vsem sreem, s vsemi živi, z vso panactjo udeležen na groznom procesu, ki je odigraval za stiri mesecev njegove stanovanja, dobre pojme od uredništva. Že tri dni je trajala ta kriza in dobre tri dni so tudi prihajale skozi njega razburljive vesti o dalekošenih dogodkih. Ni spal ponoči in komaj malo po dnevu. Žena je venomer jokala in obupavala, v redakciji pa so neprestano zvonili telefoni, in v slušalo so se oglasile važne vesti. Vsaka beseda je utegnila biti pomembna; glavni urednik je zahteval natančen, zelo natančen, zelo atančen stenogram.

Zaprt v belo, zatočilo celico, utrujen in naveličan, je čutil, da mu sega k sreču grozna roka, ki je močnejša od njega in ki ji je vse i grčka. Čutil je ujeno tipanje, njen ledaj močnejši pritisk; že je bila pri sreču, že v močganju; oči so se izbuljile, ušeza napela, namah ga je postal strah v ozki celici, lovil je sapo in se izkasileval. Zasebno ga je, ko je pogledal zvonec in vendar se mu je zdelo, da je prisiljen gledati vanj, ker se ga utegne dotakniti numljivo usoda in mu zazvoniti iz noči.

V uredništvu ni nikdaje vedel o bolezni v Lazznikovi rodini. Komo je mar, če nekje izven mesta, v na pol razsvetljeni sobi umira neki deček! Po telefonu prihajajo vaznejše vesti; gre morda za vožno, za usodo milijonov ljudi. V teh napetih trenutkih je Lazznik histeričen, soperič in dušec se od nestrunosti, čakal slučajnosti, — telefonske vesti iz hiše, v kateri je bival. Zdeto se mu je, da ne bore biti oben prevrat v vnanjem svetu, nenevladna kriza toljaj pomenuje zanj ko tista slučajnost, tisti ženin glas, ki bo zaklical po telefonu kakor iz neskončnega onosiranja. Ni vedel, kedaj bo zavrci zvonec njemu, njemu samemu, nikonur drugemu izmed desetstecov, ki sprejeajo skozi njega vesti o širokem svetu, o usodi milijonov ljudi, o oceanškem valovaju nezname človeške množice.

Cin... cin... Skočil je pokonen, kakor da bi bil sposredno zvezan z električnim tokom, ki je udaril v zvonec. "Halo... halo..." je zavril v telefon in ni vedel, kaj je bilo tisti trenutek močnejše: utrip njegovega bodočnosti — dokaj zamotočen. Njegov osemletni edinec je bil nevarno bolan. Že nekaj dne je ležal v visoki vročini in zdravnik je go-

voril le po ovinkih o zdravljenju, prepičan, da je Lazznik dobré učil njegove pitijске besede. Na videz ravnodušni oče je bil z vsem sreem, s vsemi živi, z vso panactjo udeležen na groznom procesu, ki je odigraval za stiri mesecev njegove stanovanja, dobre pojme od uredništva. Že tri dni je trajala ta kriza in dobre tri dni so tudi prihajale skozi njega razburljive vesti o dalekošenih dogodkih. Ni spal ponoči in komaj malo po dnevu. Žena je venomer jokala in obupavala, v redakciji pa so neprestano zvonili telefoni, in v slušalo so se oglasile važne vesti. Vsaka beseda je utegnila biti pomembna; glavni urednik je zahteval natančen, zelo natančen, zelo atančen stenogram.

Zaprt v belo, zatočilo celico, utrujen in naveličan, je čutil, da mu sega k sreču grozna roka, ki je močnejša od njega in ki ji je vse i grčka. Čutil je ujeno tipanje, njen ledaj močnejši pritisk; že je bila pri sreču, že v močganju; oči so se izbuljile, ušeza napela, namah ga je postal strah v ozki celici, lovil je sapo in se izkasileval. Zasebno ga je, ko je pogledal zvonec in vendar se mu je zdelo, da je prisiljen gledati vanj, ker se ga utegne dotakniti numljivo usoda in mu zazvoniti iz noči.

V uredništvu ni nikdaje vedel o bolezni v Lazznikovi rodini. Komo je mar, če nekje izven mesta, v na pol razsvetljeni sobi umira neki deček! Po telefonu prihajajo vaznejše vesti; gre morda za vožno, za usodo milijonov ljudi. V teh napetih trenutkih je Lazznik histeričen, soperič in dušec se od nestrunosti, čakal slučajnosti, — telefonske vesti iz hiše, v kateri je bival. Zdeto se mu je, da ne bore biti oben prevrat v vnanjem svetu, nenevladna kriza toljaj pomenuje zanj ko tista slučajnost, tisti ženin glas, ki bo zaklical po telefonu kakor iz neskončnega onosiranja. Ni vedel, kedaj bo zavrci zvonec njemu, njemu samemu, nikonur drugemu izmed desetstecov, ki sprejeajo skozi njega vesti o širokem svetu, o usodi milijonov ljudi, o oceanškem valovaju nezname človeške množice.

Cin... cin... Skočil je pokonen, kakor da bi bil sposredno zvezan z električnim tokom, ki je udaril v zvonec. "Halo... halo..." je zavril v telefon in ni vedel, kaj je bilo tisti trenutek močnejše: utrip njegovega bodočnosti — dokaj zamotočen. Njegov osemletni edinec je bil nevarno bolan. Že nekaj dne je ležal v visoki vročini in zdravnik je go-

voril le po ovinkih o zdravljenju, prepičan, da je Lazznik dobré učil njegove pitijске besede. Na videz ravnodušni oče je bil z vsem sreem, s vsemi živi, z vso panactjo udeležen na groznom procesu, ki je odigraval za stiri mesecev njegove stanovanja, dobre pojme od uredništva. Že tri dni je trajala ta kriza in dobre tri dni so tudi prihajale skozi njega razburljive vesti o dalekošenih dogodkih. Ni spal ponoči in komaj malo po dnevu. Žena je venomer jokala in obupavala, v redakciji pa so neprestano zvonili telefoni, in v slušalo so se oglasile važne vesti. Vsaka beseda je utegnila biti pomembna; glavni urednik je zahteval natančen, zelo natančen, zelo atančen stenogram.

Zaprt v belo, zatočilo celico, utrujen in naveličan, je čutil, da mu sega k sreču grozna roka, ki je močnejša od njega in ki ji je vse i grčka. Čutil je ujeno tipanje, njen ledaj močnejši pritisk; že je bila pri sreču, že v močganju; oči so se izbuljile, ušeza napela, namah ga je postal strah v ozki celici, lovil je sapo in se izkasileval. Zasebno ga je, ko je pogledal zvonec in vendar se mu je zdelo, da je prisiljen gledati vanj, ker se ga utegne dotakniti numljivo usoda in mu zazvoniti iz noči.

V uredništvu ni nikdaje vedel o bolezni v Lazznikovi rodini. Komo je mar, če nekje izven mesta, v na pol razsvetljeni sobi umira neki deček! Po telefonu prihajajo vaznejše vesti; gre morda za vožno, za usodo milijonov ljudi. V teh napetih trenutkih je Lazznik histeričen, soperič in dušec se od nestrunosti, čakal slučajnosti, — telefonske vesti iz hiše, v kateri je bival. Zdeto se mu je, da ne bore biti oben prevrat v vnanjem svetu, nenevladna kriza toljaj pomenuje zanj ko tista slučajnost, tisti ženin glas, ki bo zaklical po telefonu kakor iz neskončnega onosiranja. Ni vedel, kedaj bo zavrci zvonec njemu, njemu samemu, nikonur drugemu izmed desetstecov, ki sprejeajo skozi njega vesti o širokem svetu, o usodi milijonov ljudi, o oceanškem valovaju nezname človeške množice.

Cin... cin... Skočil je pokonen, kakor da bi bil sposredno zvezan z električnim tokom, ki je udaril v zvonec. "Halo... halo..." je zavril v telefon in ni vedel, kaj je bilo tisti trenutek močnejše: utrip njegovega bodočnosti — dokaj zamotočen. Njegov osemletni edinec je bil nevarno bolan. Že nekaj dne je ležal v visoki vročini in zdravnik je go-

voril le po ovinkih o zdravljenju, prepičan, da je Lazznik dobré učil njegove pitijске besede. Na videz ravnodušni oče je bil z vsem sreem, s vsemi živi, z vso panactjo udeležen na groznom procesu, ki je odigraval za stiri mesecev njegove stanovanja, dobre pojme od uredništva. Že tri dni je trajala ta kriza in dobre tri dni so tudi prihajale skozi njega razburljive vesti o dalekošenih dogodkih. Ni spal ponoči in komaj malo po dnevu. Žena je venomer jokala in obupavala, v redakciji pa so neprestano zvonili telefoni, in v slušalo so se oglasile važne vesti. Vsaka beseda je utegnila biti pomembna; glavni urednik je zahteval natančen, zelo natančen, zelo atančen stenogram.

Zaprt v belo, zatočilo celico, utrujen in naveličan, je čutil, da mu sega k sreču grozna roka, ki je močnejša od njega in ki ji je vse i grčka. Čutil je ujeno tipanje, njen ledaj močnejši pritisk; že je bila pri sreču, že v močganju; oči so se izbuljile, ušeza napela, namah ga je postal strah v ozki celici, lovil je sapo in se izkasileval. Zasebno ga je, ko je pogledal zvonec in vendar se mu je zdelo, da je prisiljen gledati vanj, ker se ga utegne dotakniti numljivo usoda in mu zazvoniti iz noči.

V uredništvu ni nikdaje vedel o bolezni v Lazznikovi rodini. Komo je mar, če nekje izven mesta, v na pol razsvetljeni sobi umira neki deček! Po telefonu prihajajo vaznejše vesti; gre morda za vožno, za usodo milijonov ljudi. V teh napetih trenutkih je Lazznik histeričen, soperič in dušec se od nestrunosti, čakal slučajnosti, — telefonske vesti iz hiše, v kateri je bival. Zdeto se mu je, da ne bore biti oben prevrat v vnanjem svetu, nenevladna kriza toljaj pomenuje zanj ko tista slučajnost, tisti ženin glas, ki bo zaklical po telefonu kakor iz neskončnega onosiranja. Ni vedel, kedaj bo zavrci zvonec njemu, njemu samemu, nikonur drugemu izmed desetstecov, ki sprejeajo skozi njega vesti o širokem svetu, o usodi milijonov ljudi, o oceanškem valovaju nezname človeške množice.

Cin... cin... Skočil je pokonen, kakor da bi bil sposredno zvezan z električnim tokom, ki je udaril v zvonec. "Halo... halo..." je zavril v telefon in ni vedel, kaj je bilo tisti trenutek močnejše: utrip njegovega bodočnosti — dokaj zamotočen. Njegov osemletni edinec je bil nevarno bolan. Že nekaj dne je ležal v visoki vročini in zdravnik je go-

voril le po ovinkih o zdravljenju, prepičan, da je Lazznik dobré učil njegove pitijске besede. Na videz ravnodušni oče je bil z vsem sreem, s vsemi živi, z vso panactjo udeležen na groznom procesu, ki je odigraval za stiri mesecev njegove stanovanja, dobre pojme od uredništva. Že tri dni je trajala ta kriza in dobre tri dni so tudi prihajale skozi njega razburljive vesti o dalekošenih dogodkih. Ni spal ponoči in komaj malo po dnevu. Žena je venomer jokala in obupavala, v redakciji pa so neprestano zvonili telefoni, in v slušalo so se oglasile važne vesti. Vsaka beseda je utegnila biti pomembna; glavni urednik je zahteval natančen, zelo natančen, zelo atančen stenogram.

Zaprt v belo, zatočilo celico, utrujen in naveličan, je čutil, da mu sega k sreču grozna roka, ki je močnejša od njega in ki ji je vse i grčka. Čutil je ujeno tipanje, njen ledaj močnejši pritisk; že je bila pri sreču, že v močganju; oči so se izbuljile, ušeza napela, namah ga je postal strah v ozki celici, lovil je sapo in se izkasileval. Zasebno ga je, ko je pogledal zvonec in vendar se mu je zdelo, da je prisiljen gledati vanj, ker se ga utegne dotakniti numljivo usoda in mu zazvoniti iz noči.

V uredništvu ni nikdaje vedel o bolezni v Lazznikovi rodini. Komo je mar, če nekje izven mesta, v na pol razsvetljeni sobi umira neki deček! Po telefonu prihajajo vaznejše vesti; gre morda za vožno, za usodo milijonov ljudi. V teh napetih trenutkih je Lazznik histeričen, soperič in dušec se od nestrunosti, čakal slučajnosti, — telefonske vesti iz hiše, v kateri je bival. Zdeto se mu je, da ne bore biti oben prevrat v vnanjem svetu, nenevladna kriza toljaj pomenuje zanj ko tista slučajnost, tisti ženin glas, ki bo zaklical po telefonu kakor iz neskončnega onosiranja. Ni vedel, kedaj bo zavrci zvonec njemu, njemu samemu, nikonur drugemu izmed desetstecov, ki sprejeajo skozi njega vesti o širokem svetu, o usodi milijonov ljudi, o oceanškem valovaju nezname človeške množice.

Cin... cin... Skočil je pokonen, kakor da bi bil sposredno zvezan z električnim tokom, ki je udaril v zvonec. "Halo... halo..." je zavril v telefon in ni vedel, kaj je bilo tisti trenutek močnejše: utrip njegovega bodočnosti — dokaj zamotočen. Njegov osemletni edinec je bil nevarno bolan. Že nekaj dne je ležal v visoki vročini in zdravnik je go-

voril le po ovinkih o zdravljenju, prepičan, da je Lazznik dobré učil njegove pitijске besede. Na videz ravnodušni oče je bil z vsem sreem, s vsemi živi, z vso panactjo udeležen na groznom procesu, ki je odigraval za stiri mesecev njegove stanovanja, dobre pojme od uredništva. Že tri dni je trajala ta kriza in dobre tri dni so tudi prihajale skozi njega razburljive vesti o dalekošenih dogodkih. Ni spal ponoči in komaj malo po dnevu. Žena je venomer jokala in obupavala, v redakciji pa so neprestano zvonili telefoni, in v slušalo so se oglasile važne vesti

Grajska Gospodica

ROMAN.

Za Glas Naroda priredil G. P.

33

(Nadaljevanje.)

Pija je močno zardela ter izstila par besed zahvale. Tuje pa je potegnil dvorljivo klubuk ter se nasmehl.

Smatram za prav posebno ugodnost, da vam morem služiti! Imeli ste smolu, da se zasedli častihlepnega polnokrvneža, ki ni hotel videti daleč od sebe svoje tovarišice.

Pija, ki je bila še vedno vsa iz sebe, si je skršala popravita svoje lase.

Ah, sedaj šele razumevam vzrok moje nagle ježe ter se bojina da bo težko napotiti osla tukaj k povratku.

Ali so vaši daleč zaostali?

Zaljib, tako daleč, da jih komaj morem spoznati. Jaz bi nikdar ne vrjela, da zna osel tako hitro leteti.

Sedaj pa je zopet posebljena poniznost in lenoba. Le ogledete si ta prizor! Mislim, da imamo tukaj opravka z dobrima prijateljem, ala Kastor in Poluk.

Tuji je pokazal z razveseljenim obrazom na oba osla, ki sta stala, drug poleg drugega, popolnoma nepremično.

Gotovo, gospod, saj vendar spadata oba skupaj, — se je snajal vodnik veselo. Janez in Greta stojata skupaj v enem hlevu ter dečata ponavadi skupaj tudi vse partie. Če se ju loči, se takoj prične zadrege, kajti pogosto je Janez že prštela velike razdalje, da je bil poleg svoje stare.

Vsi so se smejali in tuji gospod je stopil k Janezu ter ga potopal po hrbtni, v znak odobravanja.

To je prav. Tudi osel mora dokazati, da je zvestoba lepa res.

Ali hočete zopet zajahati osla, gospodična?

Moram se vrniti k svojim sorodnikom, — je rekla s krbnino pogledom na veliko razdaljo, ki je ležala med njo in Niedeeki.

Vednik pa se je škodoželjno smejal.

Janez se ne bo več obrnil, gospodična! Jaz poznam dobro tega vrtega.

Pija se je zopet obrnila proti tujemu gospodu, ter zardela pod pogledi, s katerimi jo je motril.

Ali ukažete gospodična, da se obrnemo z vami?

O, to bi bilo strašno ljubezljivo!

Ne, ne, — nočemo niti napraviti takega poskusa, — je bril vodnik. — Greti se mudi domov v hlev, kajti danes je že dva krat napravila pot ter je trudna. Doma pa je obilo krme, to ve dobro.

Ne, poskusimo vsaj. Ali hočete zopet zasesi zvestega Janeza, gospodična?

Pija pa je hitro zmajala z glavo, ne da bi se dotaknila roke, katero je prožil tuje, da ji pomaga.

Jaz sem bila že dovolj pretresena in v sled tega hočem rajše hoditi po kratki poti.

Kot ukažete. Naprej, torej!

Osla sta se pa pustila povesti nazaj par korakov, a nato sta se energično ustavila ter zopet obrnila proti Rudesheim, kjer sta bila tistoma.

Ti dve kanalji ne bosta storili ničesar, tudi če ju ubijemo. Tudi tisti žival ima značaj, — se je smejal vodnik.

Jaz se tudi bojim, gospodična, da se celo bogovi bore zaman proti taki trmeglavosti. Vsled tega se držem predlagati, da čisto počasi nadaljujemo svojo pot ter živimo v upanju, da bo jahala vasa družba nekoliko hitrejše ter nas dohitela.

Pija je uvidela, da ne preostaja ničesar drugega.

Če mi dovolite, gospod, da se stavim pod vaše ljubezljivo varstvo, se hočem poslužiti vaše ponudbe, — je rekla ter se z velikim napornom prisilila k miru, ki je bil običajno lasten.

Tuji se je elegatno priklonil. Za trenutek se je obotavil, a nato je zopet hitro snel svoj klubuk ter se priklonil.

Gozdarski asistent Karl Helmut, — se je predstavil.

Pija je smerhalje magnila svojo glavico kot kraljico, ki sprejema ovacije, a zardela je zopet prav do njenega belega vrata, ko je zrla zopet v njegove vprašajoče oči.

Ali je pričakoval, da bo čul tudi njen ime? Kot dušilo jo je v vrata in Lillian Luxor ni hotel priti preko njenih ustnic. Asesor pa je stopil na njeni strani in oba sta odkorakala naprej.

Oslovka ježa ne more nikdar spadati med prijetnosti. — je pričel on zabavo, — in galop na takem dirkaču mora biti naravnost strašen. Prav zelo obžalujem, da vam ne morem staviti na razpolago nobenega voza. Vi ste brez dvoma zelo utrujena.

To sklepke iz moje obupne zunanosti? — se je nasmehnila ona ter zopet poskušila spraviti svoje lase v red. Zapazila je namreč, da počivajo ujegovi pogledi na njenih laseh.

Jaz ne morem dovoliti, da bi me videli ljudje v tem stanju, a vendar ne vem, kako bi moga odpomoči tej nezgodji, ker sem izgubila vse svoje bueike.

Njen spremljevalec je mehanično pokimal predse.

Zelo prijazno od usode, da vas je oropala teh majhnih zaveznic. Kako lepi so ti dolgi, odprtji ženski lasje in kako redkokdaj moremo uživati veselje pogleda nanje. Zagotavljam vam, da morebiti vaša frizura za vsakega le razveseljiva.

Goveril je zelo mirno ne da bi skušal markirati, da hoče s tem izustiti slavoslov na njen naslov. Nato pa je takoj nadaljeval:

Ali hočete, kot jaz, napraviti dolgo potovanje ob Remu?

Pričeli smo danes s tem potovanjem v Castellu.

Ali vidite tudi prvikrat kot jaz najkrasnejšo in najbolj krajevsko vseh rek?

Zmaja je z glavo, ne da bi se ozrla vanj.

Jaz poznam Ren ob vseh letnih časih, seveda le z ladje ali iz železniškega voza. Prvikrat pa nameravamo sedaj preštudirati ga peč ali z osla.

In kdaj vam je ugajal dosedaj najboljše?

Zrla je mimo njega preko prostranih daljav.

To je težko reči, ker je vsaka lepota le star okusa. Jaz bi najraje dajala prednost zimi!

Ah, zares? Vi me presenečate. Domišljal sem si, da daje ravno sveže zelenje, poganjanje in hrstanje Renu značilno zunanost. Odškto priznamo, — jaz si komaj morem prestavljati to mično slike pod snežno in ledeno odejo.

In vendar me je ravno ta očarala. Čudoviti, stovesni mir oblikuje vse, kar se nam zdi sedaj le ljubko, pozimi v nekaj naravnost majestičnega. To, kar je ob bregu Rena edino grdo, te neobrasle trte s svojimi špalirji palie in drogov, je edoto pozimi z blestečo snežno odejo. Reka sama teče mirno naprej in slična je blestečemu se ogledalu iz brezhibnega kristala. Nad tem kristalom pa se dvigajo razvaline in gradovi.

(Daleje pričetnji)

Laški izseljenici proti Mussoliniju.

Uvodni članek laških antifašistov je v inozemstvu. Liberta, preka kot ideal. Po šolah se vrši proticira svoje stališče napram vojni jugoslovenski in protifrancoski politiki Mussolinija na sledeni način:

"Drugi tiranski pakt, to se pravi laško-albanska vojaška zveza je v tem provokacije in vojne."

Če dežela s 40 milijoni prebivalcev, kot je Italija, podpiše pogodbo kot je tiranska, zdeželo, ki ima v državi, tudi nima dolžnosti na same en milijon prebivalcev, potem ni mogoče govoriti o zvezni.

"V inozemstvu pa", tako končuje "Liberta", "se ne bi smeli samo smehljati. Oni, ki so odgovorni za kolonijo in v tej koloniji ima Mussolinijevo politiko, ni so v Rimu, temveč so tudi v Londonu in New Yorku".

IZLET V JUGOSLAVIJO.

Cunard Line bo priredila poseben izlet v Jugoslavijo. Izlet bo vodil upravitelj njenega centralnega Evropskega departmента

Mr. Alfred Markus

ki predobro pozna težnje potuječega občinstva ter bo šel vsakomur na roko. Ta velikonočni izlet se bo vršil na ogromnem parniku Aquitania" (45.647 ton). Parnik odpluje iz New Yorka dne 23. marca, vsled česar bo slehernemu moču dosegosti za Velikonočni domov.

Mr. H. P. Borer, generalni potniški upravitelj Cunard Steam Ship Company, je rekel o namenovanem izletu: Na parnikih Cunard Line je neprekobiljiva služba, izborna hrana, in Slovenec se teh parnikov najraje poslužujejo. Izleti so že v navadi. Vsak, ki se ga udeleži, je zadovoljen in pripravljen na njem. Mr. Markusov izlet na "Aquitaniji" dne 23. marta bo brez dvoma baš tako uspešen kot je bil njegov izleti božični izlet na "Aquitaniji" dne 7. decembra.

"Poročila, ki jih dobivamo iz Italije, enoglasno podpiravajo, da se v deželi ustvarja vojna atmosfera. Fašistični voditelji govorijo

NAPRODAJ FARMA

80 akrov, 2 1/2 milje od mesta Naylor, Mo., približno 60 akrov za orati. Trgo je hrastova hosta za pašnik, 20 akrov na barmu: najboljše zemlja. Hiša 4 sob in hiša pred parterjem. Cena \$25.00 aker; polovico takoj, drugo na lahke obroke. Pridržujem si pravico do polovice olja, če se prične v tem času vrtati, dokler farna ni plačana. Ali pa zamenjam za koko povestvo v starem kraju po dogovoru. Pojasnila daje lastnik Anton Potokar, 8924 Thaddeus Ave., Detroit, Mich. (3x5,6&7)

ŽENITNA PONUDBA.

Fant star 28 let se želi seznaniti z dekleton ali vdovo do 35 let staro. Joe Kogelj, Bx 317, Slickville, Pa.

"GLAS NARODA"! NAROCAJTE SE NA

SKUPNI IZLET V ITALIJU IN JUGOSLAVIJO

PRIREDIMO

DNE 25. FEBRUARJA 1928,

z najnovejšim parnikom Cosulich Proge

"SATURNIA"

ki je največji motorni parnik na svetu.

Tedaj bo odplul prvič iz New York-a preko Gibraltarja, Marseillesa, Neapolja, Patrasa in Splita in Trst, kamor bo dospel v 12 DNEH. Cena do Trsta za:

navadni III. razred \$104.—
srednji II. razred \$125.—
redni II. razred \$150.—

"SATURNIA" ima 35.000 ton prostornine in je nadveč elegantno opremljen. — Mi imamo rezervirane za takrat lepe kabine v vseh razredih.

Tem cenam je pristeti še vojni davek \$5.—

VELIKONOČNI SKUPNI IZLET

s parnikom

"PARIS"

DNE 24. MARCA 1928, (1. A.M.)

Kdo je namenjen potovati, naj se čimprej prijaví in piše za pojasnila na:

Sakser State Bank
82 Cortlandt Street : New York, N. Y.

Letanje oarnikov - Shipping News

9. januarja: Columbus, Cherbourg, Bremen

12. januarja: Cleveland, Cherbourg, Hamburg

14. januarja: Paris, Havre

Majestic, Cherbourg

Republic, Cherbourg, Bremen

Minnewaska, Cherbourg

17. januarja: Colombo, Genoa, Naples

19. januarja: Berlin, Cherbourg, Bremen

Hamburg, Cherbourg

21. januarja: Arabic, Cherbourg, Antwerp

23. januarja: De Grasse, Havre

26. januarja: Westphalia, Hamburg

27. januarja: Aquitania, Cherbourg

28. januarja: Ille de France, Havre

Roma, Genoa, Naples

Minnetonka, Cherbourg

1. februarja: George Washington, Cherbourg, Bremen

2. februarja: Albert Ballin, Cherbourg, Hamburg

3. februarja: Olympic, Cherbourg

4. februarja: Paris, Havre

Dresden, Cherbourg, Bremen

Lapland, Cherbourg, Antwerp

Lyndau, Boulogne sur Mer, Rotterdam

7. februarja: President Wilson, Trst

Thuringia, Hamburg

9. februarja: New York, Cherbourg, Hamburg

10. februarja: Berengaria, Cherbourg

11. februarja: Conte Biancamano, Genoa, Naples

Minnewaska, Cherbourg

New Amsterdam, Boulogne sur Mer, Rotterdam

12. februarja: Prezident Wilson, Trst

Thuringia, Hamburg

13. februarja: President Wilson, Trst

Thuringia, Hamburg